

Návrhy aktivit na dny- 26. 4. - 30. 4. 2021

Téma: Práce našich rodičů

1. Dobrý den děti. Tento týden si budeme povídat o povolání. A protože nechodíte do školky, můžete si s rodiči udělat úkoly a něco nového se dozvědět.

2. Na začátek si pusťte krátké video pro radost.

Odkaz- <https://youtu.be/O0oN7Y1ucyw>

3. Zeptej se rodičů, jaké mají povolání a až se uvidíme, tak nám to povíš.

4. Naučíme se básničku

Veselý domeček

Zedník staví továrničku,

dává cihlu na cihličku.

Vzal a dal, vzal a dal,

Pak to pěkně urovnal.

Míchá maltu, plác a plesk,

ten zedník je umělec.

A když tomu střech dal,

Písničku si zazpíval.

Jsem veselý domeček,

Mám čist'oučký dvoreček.

Bydlí ve mně táta, máma,

malý Petr, malá Jana,

Babička a dědeček,

Jsem veselý domeček.

5. Prohlédni si obrázky a povídej celou větou, co kdo dělá.

Zedník staví dům...

Truhlář vyrábí nábytek ze dřeva...

Učitelka učí děti

6. Naučíme se písničku

Odkaz- <https://youtu.be/6KY2xIMEJUA>

POVOLÁNÍ

Každý má své povolání,
práci, čili zaměstnání.
Jeden třeba dobře vaří,
jinému se v hudbě daří,
další dobře sportuje,
jiný moři holduje,
jeden učí malé děti,
jiný zase mete smetí,
někdo třeba lidi léčí,
další umí spoustu řečí.

7. Hádanky

Kdo má auto červené,
houkačkami zdobené?
Hadici hned hbitě tasí
a plameny rychle hasí?
(hasič)

Člověk v bílém, který ví,
jak se nemoc uzdraví.
Bolest hlavy, v krku,
v břiše...
na vše léky předepíše.
(lékař, lékařka)

Člověk v bílém, který vaří,
krájí, strouhá, peče, smaží.
Mívá nůž a paličku,
talíř, hrnec, pokličku.
(kuchař, kuchařka)

Do stavby se pouštějí
jen ti, co to umějí.
Kdo má k práci kbelík, lžíci,
z cihel staví stavebnici?
(zedník)

Postupně moc věcí stíhá,
fouká, barví, češe, stříhá.
Umí řadu účesů,
všedních nebo do plesu.
(kadeřnice, kadeřník)

Do komína štětku vloží
a v kamnech hned lépe hoří.
Pán vždy v černém bývá,
jenom bílou čapku mívá.
(kominík)

Lesem chodí se svou zbraní,
stromy a zvěř v lese brání.
Políčeno mívá taky,
na lumpy a na pytláky.
(myslivec)

Tento člověk lidem domů
nosí lístky – ne však stromů.
Poslouží vám k popisu,
brašna plná dopisů?
(pošťák, pošťáčka)

Volant drží každý den,
k jízdě je vždy připraven.
Lidi, náklad převáží
a parkuje v garáži.
(řidič, řidička)

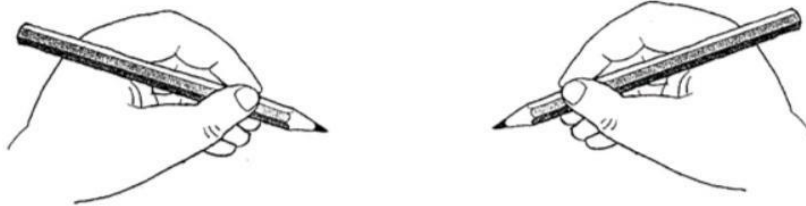
8. Zahrajeme si na architekty

- Zahrajte si na architekty (ti co navrhují domy) a nakreslete dům 😊

Kresba dle pokynu: doprostřed nakresli velký dům, dveře bude mít vpravo, dále mu nakresli dvě okna, v jednom okně bude záclonka, komín nakresli vlevo, vpravo vedle domu bude strom, nad domem poletí pták, vlevo dole se podepiš a vpravo nahoře nakresli slunce.

- Grafomotorika: **Uvolňovací cvik:** Ostré zuby pily a míchání vařečkou (není potřeba tisk, jen čistý papír) a nezapomeň na správný úchop: Vezmi palec, ukazovák, zob, zob a máš tu zobák.

Do zobáčku tužku dáme, prostředníčkem podpíráme.

9. Zahraj si na kuchaře a můžeš rodičům pomoci něco uvařit, nebo upéct.

10. Postav si dům z lega, sevy, dřevěných kostek, či jiné stavebnice. Kdo bude chtít, může nám poslat fotku.

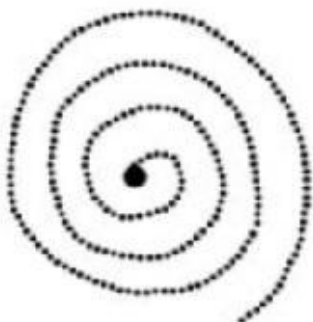
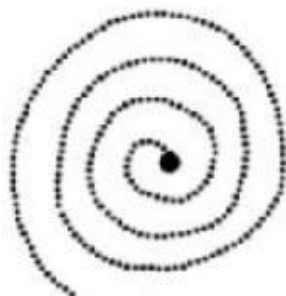

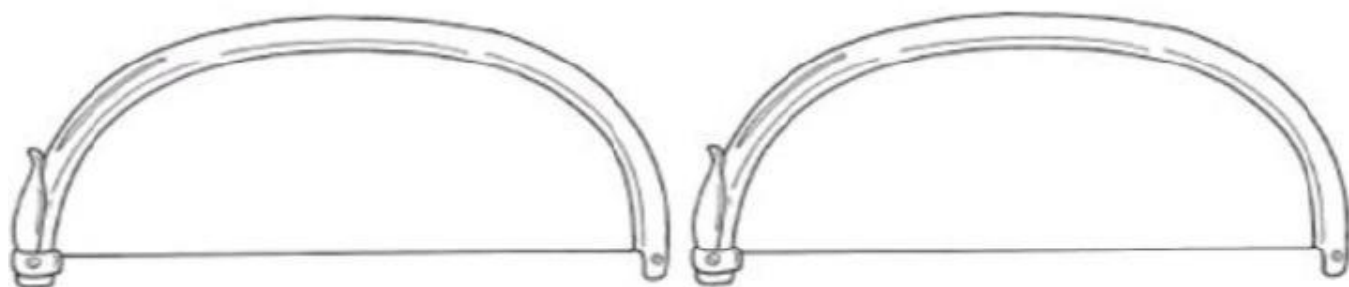
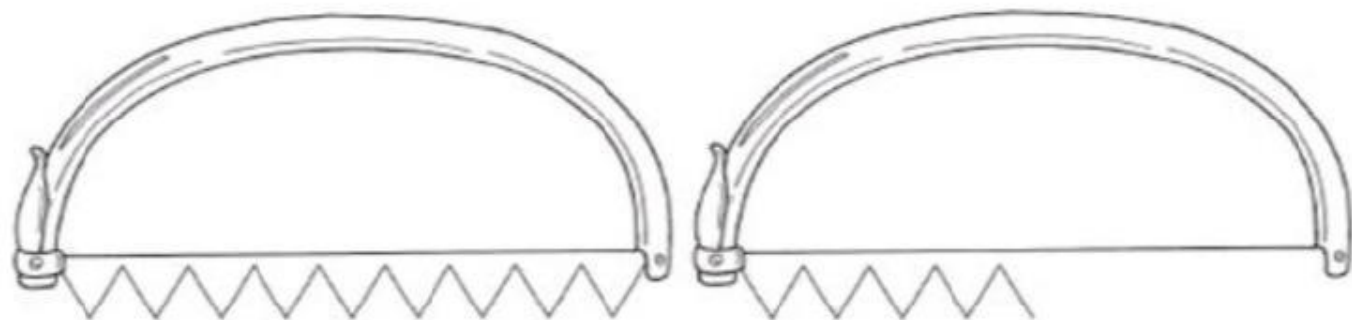
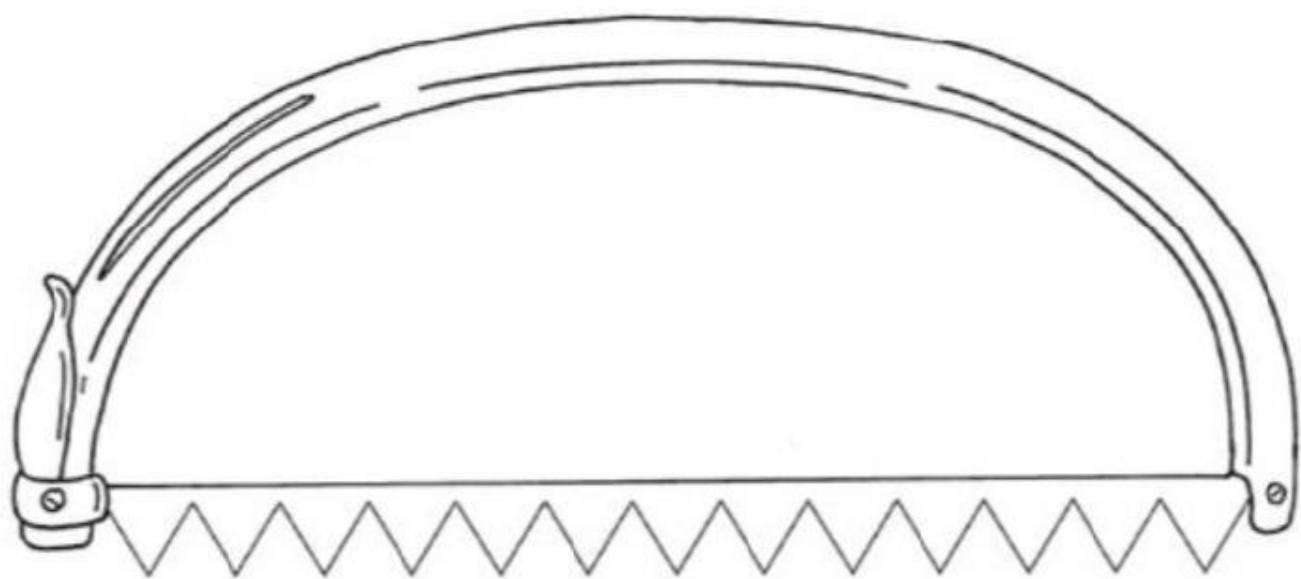
11. Vymaluj, rozstříhej kuchaře a seřaď podle velikosti.

12. Nakresli, čím bys chtěl/a být ty. (*pastelky, fixy, barvy*)

13. Pracovní listy

14. Kdo chce, může si zacvičit s Míšou Růžičkovou.

Odkazy:

<https://youtu.be/rjLDFNpU7uA>

<https://youtu.be/IklJxRN5px8>

<https://youtu.be/-xOPK2BISlk>

<https://youtu.be/C-ZOEq1SCi0>

15. Pohádka

Jak Martínek pomáhal

Martínkův tatínek je strojvůdce. Řídí lokomotivy a lokomotivy táhnou dlouhé vlaky vozů. Když tatínek odchází do práce, prosí ho Martínek: „Vezmi mě s sebou na nádraží.“

„Až někdy jindy,“ slibuje tatínek, „dneska to nejde. Pomoz doma mamince, podívej, co má práce.“

Dědeček s maminkou odešli do města a Martínek zůstal doma sám. Přemýšlí, jak by mamince pomohl, než se vrátí z města. Jde do kůlny a naloží plný koš dříví. To bude maminka ráda! Nebude muset pro dříví do kůlny. Když je koš plný, chce jej Martínek odnést, ale koš je těžký přetěžký.

„Martínku, co děláš?“ volá u plotu Vítek.

„Pracuju“ říká Martínek, „pojď mi pomoci.“

„Už jdu,“ volá Vítek a jde. Zvedají koš, ale uzvednout nemohou. „Ach ten je těžký,“ nařiká Martínek, „a já chtěl mamince pomoci“. „Můžeš pomáhat jinak,“ rozvažuje Vítek. „A jak?“ zeptá se Martínek. Nu myslí Vítek: „, třeba, třeba v kuchyni“.

„Aha“ povídá Martínek: „něco uvařit“. „Uvařit nebo upéct,“ říká Vítek. „Upečeme mamince dort“ olizuje se Martínek. „To bychom mohli“ olízne se Vítek. A už běží do kuchyně. „Upečeme, ale jak začít“ rozhlíží se Martínek ve spíži. „Do dortu se dávají vajíčka a míchají se“ vykládá Vítek. „Jedno vajíčko stačí“ rozhodne Martínek a vezme vajíčko z přihrádky a hledá mísu. Pak ťukne vajíčkem o kraj mísy, jak to viděl u maminky a – jemináčku, bílek vyskočí se žloutkem rovnou na podlahu!

„Ty jsi nešika!“ vyhrkne Vítek. Martínek položí mísu na židli. „Tak to zkus ty, když to umíš“. Vítek přinese nové vajíčko, ťukne o kraj mísy, ťukne ještě jednou a už je bílek i se žloutkem v míse. „Máš v tom skořápky“ mračí se Martínek. „To nevadí, hlavně že je vajíčko v míse. Skořápky se vyberou“ a sahá do mísy a vybírá střípky skořápek. „Máš špinavé prsty“ mračí se Martínek „umažeš celou mísu“.

„To nevadí“ říká Vítek „, mám prsty jen trochu špinavé“. „Jéje, kdepak trochu“ směje se Martínek, „máš prsty špinavé jako – jako“ a neví jak dál. „Tak já tam skořápky nechám“ mračí se teď zase Vítek a chce jít domů.

„Počkej“ volá za ním Martínek „pojď ještě vařit“. Vítek se pomalu vrátí. „Myslím,“ povídá Martínek „že bychom měli dát do mísy cukr“. Vítek kývá hlavou: „Přines cukr“. Martínek přinese cukřenku a ptá se: „Kolik kostek cukru mám dát do mísy?“

„Jé“ směje se Vítek „do dortu se dává takový jiný cukr, víš, jiný – jako písek“.

„To nevdí,“ říká Martínek „však se kostky rozpustí“ a hodí do mísy několik kostek cukru. „A teď musíme míchat“ povídá Vítek „přines něco na míchání“. Martínek přinese lžici a míchají, ale kostky cukru se nechtějí rozpustit. „Třeba je ten cukr špatný“ řekne Vítek a vytáhne z mísy kostku cukru a ochutná ji. Martínek také vytáhne kostku cukru z mísy a také ji ochutná. „Cukr je dobrý“ řekne Vítek.

A tak ochutnávají a ochutnávají, až v míse nezbude ani kostka cukru. Prsty se jim lepí, ústa se jim lepí a pod nosem mají žluté vousky od vajíčka. Maminka přijde do kuchyně a diví se, jak jsou pomalování.

„Co to děláte?“

„Děláme ti, maminko, dort“ pomalu říká Martínek.

„To mám pěkné pomocníky“ povídá maminka „dělají mi dort, ale snědí jej sami“.